

vist en meget stor Opfordring til at have saa faa Sagførere her i Landet som muligt; men jeg tror ikke, man kan regne saaledes. Der er Folk, der tale om, at vi skulle have Beskyttelse her i Landet. De regne ogsaa ud, at naar der bliver Beskyttelse, saa faae Arbejderne det bedre. Man har dog mange Exempler fra andre Lande paa, at de Folk, som ere beskyttede, blot søge selv at tjene Mere. Hvis der saaledes her bliver et mindre Antal Sagførere, saa ville de blot skrive større Regninger og søge at fortjene Mere. For at tage et andet Exempel: vil man se paa Forholdet med Manufakturhandlerne nu og for nogle Aar siden, og se, hvor meget de have i Indtægt, og regne paa samme Maade, som den sidste cærede Taler, saa vil man komme til det Resultat, at det er en altfor stor Masse Penge, Befolkningen maa betale, fordi der er saa mange Manufakturhandlere, som der er. Men man kan ikke regne paa den Maade, og derfor vil der heller ikke blive nogen stor Forskjel paa de Penge, der skulle udredes, enten der er nogle flere eller nogle færre Sagførere. — Det cærede Medlem sagde ogsaa, at Forslaget var kommet frem efter Sagførerstandens Ønske. Det er ikke ganske korrekt. Der foreligger Sagførerforenings Hovedbestyrelse, som nu er omdelt her; men efter hvad jeg har havt Leilighed til at erfare paa anden Maade, er dette Andragende ikke fra den danske Sagførerstand, men kun fra Foreningens Hovedbestyrelse, og den har ikke forhandlet med Foreningens Medlemmer derom. Der har ikke været afholdt noget Møde; ikke en Gang de københavnske Sagførere, som ere Medlemmer af Foreningen, vidste Noget om dette Andragende, førend de fik Meddelelse om, at det var indgivet.

Foruden disse Hovedbestemmelser i første Del af Forslaget er der jo adskillige andre Bestemmelser, som ere nye, og som skulle sig saavel fra den nugældende Lovgivning som fra det Forslag, som for 8 à 9 Aar siden blev bragt ind her i Landstinget, og skjøndt enkelte af disse Bestemmelser maaske kunne være af tvivlsomt Værd, saa er jeg enig med det cærede Medlem, som før havde Ordet, i, at nogle af dem betegne et virkeligt Fremstridt og kunne være ganske heldige at faae gennemførte. Der er ogsaa Ting deri, som jeg savner. Det vilde saaledes, synes jeg — for at tage et Exempel — være naturligt, efter at Spørgsmaalet om Kvindens Afgang til Sagførervirksomhed har været reist, om dette Spørgsmaal blev taget med her ved denne Lov, og at det i hvert Fald blev tydeligt, i hvad Retning man vilde gaa.

Enkelte Punkter, have været Gjenstand for Domstols Kjendelser, men paa andre Punkter er der Uklarhed, og disse ville kunne blive Gjenstand for nye Retsfager. Jeg skal dog ikke komme ind paa dette, thi jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade. — Hvad angaar den i sidste Del af Lovforslaget omhandlede Organisation, den store Bygning i 2 Etager, som den kaldtes, da Forslaget sidst var for her, saa tror jeg, at det vil være en temmelig uheldig Foranstaltning. Der tror jeg, at den sidste cærede Taler har Urret, idet hverken Sagførerforeningen eller dens Hovedbestyrelse har andraget paa at faae denne Organisation. Den sidste Del af Lovforslaget har Sagførerforeningen ikke tiltraadt, men tvertimod ment, at det vilde være heldigt, om den frivillige Organisation, som nu er dannet af Landets Sagførerforeninger, fik Lov til at virke endnu i nogle Aar. Maaske mener man derigjennem at kunne opsamle Erfaringer, der kunde komme en senere Lovfæstet Ordning til Nytte. Det er jo et meget stort Maskineri med Sagførerraad rundt omkring i Landet, som hver enkelt Sagfører skal tvinges til at være Medlem af og skal tvinges til at betale sit aarlige Bidrag af 10 Kr. til. For Resten sættes han under Opsigt fra den Tid, han begynder overhovedet at tænke paa at ville være Sagfører, hele hans Virksomhed skal derigjennem være under Opsigt, dels af det stedlige Sagførerraad og dels af det overordnede Sagførerraad. Og dette Tilsyn synes mig paa enkelte Punkter temmelig vidtgaaende. Jeg skal saaledes blot henvise til Bestemmelsen i § 33, hvorefter det paalægges Sagførerraadet ikke alene at paase, at Sagførerne i juridiske Forretninger holde sig Lovene efterrettelige og undgaa Alt, hvad der ikke stemmer med Hæderlighed, Ansigtighed og Paalidelighed, men ogsaa sørge for, at de have tilbørlig Agtelse for Statsmyndighederne. Jeg tænker i det Tilfælde — for ikke at komme ind paa det Politiske, skjøndt den Slags Lovbestemmelser ville i bevægede politiske Tider kunne give Anledning til Misbrug ogsaa i den Henseende — men jeg tænker mig en ganske simpel Retsfag om en Overskrivelse af Politimyndigheden, hvor en Sagfører kommer til at føre Sagen; han vil være ilde stedt, naar han skal have Agtelse for den Myndighed, som han procederer imod, og som han maaske ikke har tilstrækkelig Agtelse for. I det Hele forekommer det mig, at dersom dette Raad blev gennemført, vilde det blive en Spændetrøie for Sagførerne hele Landet over, men jeg tvivler om, at de, hvis vi havde spurgt dem rundt omkring for at faae et virkeligt Udtryk for den danske Sagførerstands An-